



# KOBLÍŽEK NA VANDRU

vypráví  
Lenka Rožnovská

  
triton

ilustruje  
Sofie Helfert



V malé chaloupce za malebnou vískou žili byli dědeček a babička. Celý život se měli rádi a v lásce spolu zůstávali, i když jim stářím na tvářích přibyla další vráska a občas je píchlo v zádech.

Jednou si dědeček povzdychl: „Ach, babičko, to jsem ti ale dostal chuť na něco dobrého. Prosím, buď tak hodná, usmaž mi koblížky, ať má můj jazyk zase jednou posvícení.“

Babička nevěřicně zakroutila hlavou, jaký že je dědeček na stará kolena mlsoun. Ale že ho měla ráda, slíbila, že koblížky udělá.





Babička se dala do práce. Přichystala si džbáněk mléka, droždí, homolku cukru, vajíčko. Jakmile však otevřela truhličku s moukou, polekala se. V truhličce skoro žádná mouka nebyla. Babička si povzdechla, koblížky z toho mála neudělá. Když ale viděla, jak je dědeček smutný, vzala metličku a poslední zbytky mouky poctivě smetla na hromádku. Byla malá, jen co bys vzal do dvou hrstí. Pak zadělala těsto. Nebylo ho moc, bylo ho jen na jeden jediný koblížek.





Babička usmažila koblížek a dala ho na talířek.  
Talířek položila na okýnko, aby koblížek vychladl.

Koblížek byl kulaťoučký, dozlatova usmažený a voněl.  
Ó, jaká to krásná vůně! Voněl po másle a jahodové  
marmeládě. Babička se usmála. Věděla, že až dědeček  
koblížek ochutná, chválou šetřit nebude.

Však už dědeček po talířku pokukuje. Sliny se mu v puse  
sbíhají. Už už vztahuje po koblížku ruku, když tu se  
koblížek zachvěl, zavrtěl a hop, vyskočil z talířku  
a tradá, mějte se tu hezky, těšilo mě, spěchám  
poznávat svět.



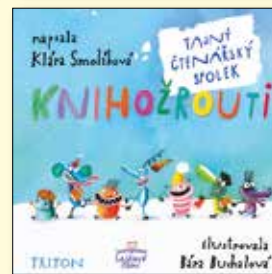
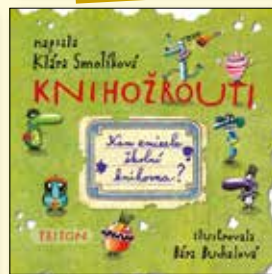
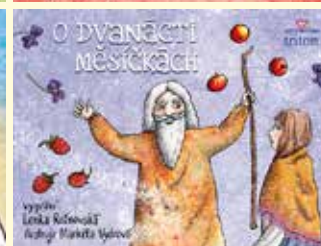
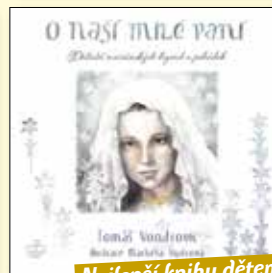
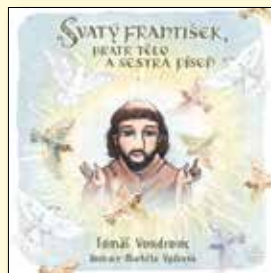
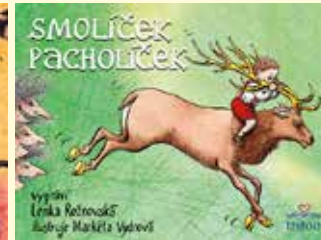
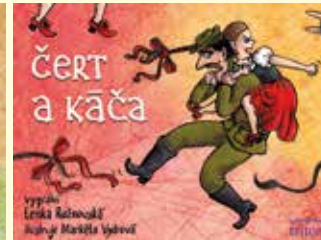
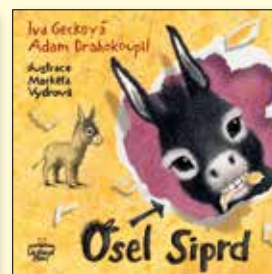
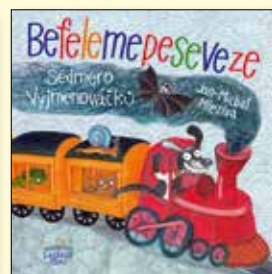
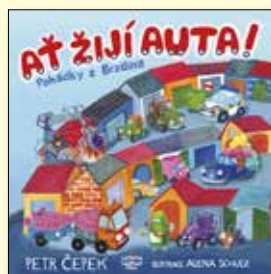
Neposedný koblížek to vzal kalupem přes dvůr.  
Na dvorečku ho zastavil pes. „Haf, koblížku, stůj,  
já tě sním,“ štěkl.

Koblížek byl ale nebojsa, postavil se před psa a dal  
se do smlouvání. „Nejez mě, pejsku. Když mě nesníš,  
zazpívám ti písničku.“

Pes neštěkl tak ani tak, koblížek tedy začal zpívat:  
„Já koblížek, koblížek, z mála mouky mísený, dozlatova  
smažený, babičce jsem utekl, dědečkovi jsem utekl a tobě,  
pejsku, taky uteču!“

A hup a šup, byl ten tam. Pes překvapeně bafl, na koblížek  
si musel nechat zajít chuť.





Text © Lenka Rožnovská, 2021 • Illustrations © Sofie Helfert, 2021 © Stanislav Juhaňák – TRITON, 2021 • Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH • Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON, Vykáňská 5, 100 00 Praha 10, jako svou 2658. publikaci. • Vydání 1. • Korektury Eliška Pospíšilová. • Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o. ISBN 978-80-7553-905-2

**Pohádky si můžete objednat na [www.tridistri.cz](http://www.tridistri.cz)**

nejkrásnější pohádky vypráví Lenka Rožnovská

# KOBLÍŽEK

NA  
VANDRU



Pohádky si můžete  
objednat na  
[www.tridistri.cz](http://www.tridistri.cz)

ISBN 978-80-7553-905-2



9 788075 4539052